

ATT VARA TVÄRSÄKER och annat som vi kan tro oss begripa

Det är nog inte bara en gång som vi människor kan vara tvärsäkra på något – och när vi är det, ser vi sällan någon anledning att kolla om det stämmer.

Tidigt på julaftons morgon 2003 skjutsade jag äldste sonen till sitt arbete på Arlanda. När han sedan slutade sitt arbetspass åkte jag för att hämta honom så att vi kunde fira jul. Det var lättare sagt än gjort.

Det var snöstorm och trafiken rörde sig sakta och försiktigt framåt. Jag var ute i god tid och sonen ringde dessutom för att tala om att han kunde bli upp till trekvart försenad. All den här extra tiden behövdes, för jag hamnade i Märsta istället för Arlanda. Jag kunde inte begripa hur det gått till.

Efter att ha kört hit och dit på obekanta vägar – samt vägar som var enkelriktade åt fel håll, kom jag fram till en bensinstation. Jag gick in och såg en kund med texten SAS bak på jackan. Jag gick fram och förmodade att han visste vägen till Arlanda. Det visste han.

Efter ännu någon olaglig körning kom jag fram till rätt terminal strax innan sonen kom ut till bilen. Jag satt tyst och grunnade på hur jag kunde ha kört så fel, tills jag fick en lite skum känsla. Jag frågade sonen.

- Du, när man vikt av från E4, kör man till höger eller vänster sen?
- Till vänster så klart – du körde ju så i morse! svarade han.
- Jamen, Arlanda ligger ju på höger sida om E4. Då kan jag väl inte köra vänster ...?
- Men du kan ju se Arlanda från E4, det syns ju att det ligger på vänster sida!

Han tittade på mig som om jag kom från en annan planet.

Hem till julmaten kom vi i alla fall även om bilarna även nu tog sig framåt i samma försiktiga takt. Så från och med julafton 2003 vet jag att Arlanda inte alls ligger på höger sida om E4 – något jag varit övertygad om så länge jag kan minnas. Trots att jag kört fel vid ytterligare ett tillfälle (ja, faktiskt!) hade jag ändå inte begripit sammanhanget. Trots skyltar och trots att jag kört rätt på morgonen.

Så där kan det vara med mycket i livet. Det man är övertygad om är rätt, ifrågasätter man inte. Livet är tillräckligt krångligt ändå, utan att man ska behöva grubbla på sådant som man inte anser sig ha någon anledning att fundera på.

I Uppsala har jag riktigt goda vänner – en av dem är Anna-Lena. Många

gånger har vi diskuterat kristen tro kontra andra religioner. Även om vi inte tycker lika har vi alltid respekterat varandras åsikter. Vid ett tillfälle hade hon fått tag i tre böcker som hon ansåg gav henne svar på de stora frågorna. Hon berättade ivrigt om en kvinna i USA som hade fått en uppenbarelse av sin andliga guide – och så beskrev hon en andlig pytt i panna med starka inslag av både New Age och kristendom.

Det Anna-Lena citerade från dessa böcker kunde jag delvis hålla med om: Att Gud är Kärleksfull; att vi har en fri vilja; att Gud vill visa oss hur vi kan leva ett bra liv genom att vara god mot andra människor; jag kunde hålla med om vikten av att förlåta och att det finns en evighet. Men så fanns där annat som var rena rama snurren.

Många läror har fragment från Bibeln, vilket ger en viss förvirring.

Jag ser det så här:

Om man plockar isär den kristna tron i mindre delar, så är varje del ändå lika sann. Där finns många goda tankar och riktlinjer som är betydelsefulla för ett bra liv. Oavsett vem som för fram dessa sanningar, så fungerar de. Men i alla sekter och New Age-varianter finns också sådant som inte är förenligt med kristen tro. Det är ofta där lärans tyngdpunkt läggs.

Det är som sagan om luffaren som kokande soppa på en spik. Tyngdpunkten läggs på spiken.

Jag baserar min tro på Bibeln och en judisk man vid namn Jesus – och Anna-Lena baserade sin tro på tre böcker av en amerikansk kvinna. Jag förmodar att det senare är lättare att ta till sig och förstå. Allt i Bibeln är inte lika lätt att begripa men för mig är det inte viktigt hur lättsmält läran är utan vart den för mig. Om den klarar att bygga ett liv på eller om den, liksom Arlandas placering, bara är nåt man inbillar sig medan verkligheten är en annan.

Jag frågade Anna-Lena om dessa böcker sa nåt om Jesus.

- Ja oja, svarade hon, de har med allt!
- Att Han är enda vägen till Gud också, undrade jag.
- Vadå, sa hon. Det behövs väl ingen väg dit. Gud är ju Gud – alla kommer till honom till slut ändå. Hon lät nästan frustrerad när hon höjde rösten och sa.
- Jag begriper inte det här med Jesus!

Det är här det faller. Och det är här det börjar. Kring Jesus.

Jesus hade höga anspråk som det kan vara svårt för en modern

människa att ta till sig. De flesta vill göra sina egna val och tro på det sätt som passar. INGEN ska komma och säga att det bara finns en absolut sanning! Vi vill själva bestämma över och kontrollera våra liv och då helst

också ha kontroll över den eventuella religion som vi skaffar oss. Det är ju våra liv det gäller. Detta sköra liv!

Jesus säger dessa ord om sig själv: "Jag är Vägen, Sanningen och Livet – ingen kommer till Fadern utom genom mig!". Antingen är detta stora ord från en mentalt störd person – eller sanna ord från den ende som har rätten och mandatet att säga dem.

Anna-Lena hörde av sig när hon hade hittat ett till avsnitt om Jesus i sina böcker.

- Och då tänkte jag att det ska jag berätta för Kerstin! sa hon och tillade, men du säger väl bara att det är fel.
- Jaså du, sa jag med skratt i rösten. Vad säger boken då?
- Ja att han är mänsklighetens förebild – vi ska vara som han var!

Den här gången kunde vi tyvärr inte prata så länge men jag funderade på det där. Visst är det sant att Jesus är vår förebild och att vi bör vara som han. Men vad gjorde Han då? Vad tänker folk i allmänhet på när de pratar om att "följa Jesus!" Att vara honom lik? Jag gissar att många skulle nämna vikten av att vara kärleksfull och bry sig om de svaga. Och visst är det sant, men det finns mer!

Känner du till leken "Ryktet går"? Om du gör det så vet du att man sitter i en ring och en person viskar några ord i sin grannes öra. Oavsett om grannen hörde rätt eller inte, så måste det viskas vidare. Slutresultatet var förunderligt annorlunda mot det första som hade viskats.

Nu är detta en lek där man inte får fråga vad personen egentligen sa – men i verkliga livet borde vi "gå till källan" betydligt oftare. Vi kan ha alltför lätt att lyssna okritiskt på det vi hör eller läser.

Många ogillar att bli påverkade "av de där kristna som försöker pracka på en sin lära, och förmodligen är de ute efter ens pengar också!"

Det där är lite lustigt faktiskt, för jag hör sällan samma irritation över all reklam som de nära drunknar i; över politikernas fagra löften; över mataffärers placering av godisdisken eller varningar för allt farligt vi stoppar i oss ... Det går att leva farligt och få ut tillräckligt mycket spänning i tillvaron genom att köpa fel matvaror eller äta chips!

Vi stackars människor är redan påverkade upp till hårfästet!

Jag tar inte lätt på miljögifter och nonchalant hantering av livsmedel och jag gillar inte ett samhälle som styrs mer av ekonomiska intressen än av mänskliga. Men vi lurar oss själva om vi tror att vi endast påverkas av det vi aktivt väljer.

I sammanhanget är kristen påverkan det bästa som skulle kunna hända det här landet. Då menar jag inte något religiöst maktmissbruk eller förljugna fasader utan en Jesusbaserad samhällsstruktur.

Det finns många röster som vill locka oss till sig; som kräver något av oss och som sliter i vår uppmärksamhet.

Visst kan vi behöva information – men hur sant är det som skrivs i olika medier? Kan det vara vinklat så att det passar den politiska dagsformen; vill det få oss att ställa oss snällt i ledet av accepterade åsikter – eller vill det få oss att köpa produkter som vi inte behöver?

Det mesta av det som vill påverka och ha något av oss – sätter sällan vårt bästa i centrum.

Även om de ger sig ut för att vilja det. På personligt adresserad reklam får man veta att man är speciellt utvalt bland så och så många? Ens namn står där, med ett "Bäste" framför.

Erbjudandet är förstås helt fantastiskt och man behöver bara ...

Försök vända dig till detta företag som vill ditt allra bästa när du har det besvärligt?!

Så gör vi förstås inte för vi vet att det handlar om försäljningsknep och marknadsföring, samtidigt som man kan känna sig dumförklarad av deras inlindade säljknep.

Såna gånger är det skönt att ta fram den slitna gamla boken som är en trygg och beprövad vän. Bibeln, Guds ord, följer inga trender och modenycker men är ändå rykande dagsfärsk! Även om den inte försöker pracka på mig något, så är den att jämföra med en marknadsplats, där en vara byts mot en annan. Men det är inte en säck potatis som byts till en korg med ägg. Det är mitt liv och alla mina tillkortakommanden som där kan bytas till det liv som Jesus har att erbjuda mig.

Det kan inte vara lätt att vara Gud, men tack och lov så har Han ett tålamod som inte är av denna världen och Han vill göra oss "tvärsäkra" på det Han vet håller att leva på!

